

ความหมายตัวชี้วัดเชิงเปรียบเทียบ

ยุทธศาสตร์แผนฯ 12	ยุทธศาสตร์ที่ 3: การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
ตัวชี้วัด แผนฯ 12	อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเฉลี่ยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5
ชื่อตัวชี้วัดระดับพื้นที่	1. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ แบบปริมาณลูกโซ่
ประเภทตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดปัจจัยเชิงบวก
สาขาสถิติทางการ	เศรษฐกิจ
คำนิยาม ความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด หรือ ผลิตภัณฑ์จังหวัด (Gross Provincial Product : GPP ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายกลุ่มจังหวัด หรือ ผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Cluster Product : GPCP และผลิตภัณฑ์มวลรวมรายภาค หรือผลิตภัณฑ์ภาค (Gross Regional Product : GRP เป็นการวัดมูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายทั้งหมดที่ผลิตได้ในระบบเศรษฐกิจในรอบระยะเวลาหนึ่ง มีค่าเท่ากับมูลค่าเพิ่ม (Value Added : VA ของกิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการทุกชนิดที่ผลิตขึ้นในขอบเขตของจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดหรือภาคนั้น โดยมูลค่าเพิ่มของการผลิตสินค้าและบริการแต่ละรายการมีค่าเท่ากับ มูลค่าการผลิต (Gross Output : GO หักด้วย ค่าใช้จ่ายขั้นกลางในการผลิต (Intermediate Cost : IC ของสินค้าและบริการแต่ละรายการ โดยสินค้าและบริการทุกชนิดที่นำมาคำนวณหามูลค่า ประกอบด้วย 16 สาขาการผลิตตามการจัดหมวดหมู่ตามประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมของประเทศไทย (TSIC วิธีคิดแบบปริมาณลูกโซ่หรือ Chain Volume Measures (CVMs เป็นการวัดการเปลี่ยนแปลงเชิงปริมาณของการผลิต ณ ราคาคงที่ ในปีที่ติดกัน แทนการวัดในราคาปีฐานที่อยู่ห่างกัน ซึ่งวิธีดังกล่าวนี้จะทำให้โครงสร้างราคาสินค้าและบริการมีความเป็นปัจจุบันมากกว่าวิธีการคำนวณแบบปีฐานคงที่ อย่างไรก็ตาม การคำนวณหามูลค่าผลรวมจากการผลิตทุกสาขาที่เกิดจากการทำปริมาณลูกโซ่ จะทำให้มูลค่าสินค้าและบริการจากการผลิตทุกสาขา (GPP/GPCP/GRP ไม่เท่ากับผลรวมของมูลค่าสินค้าและบริการส่วนย่อยแต่ละรายการ เนื่องจากเกิดการสูญเสียคุณสมบัติของการบวกที่เป็นจุดเด่นของการจัดทำสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ ณ ราคาปีฐานคงที่ เนื่องจากแต่ละสาขาการผลิตจะขยายตัวตามอัตราการขยายตัวของแต่ละสาขาจากปีอ้างอิงตาม Chain index ของแต่ละสาขาการผลิต และ ผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ จะขยายตัวตามอัตราการขยายตัวของ Chain index ของผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ โดยตรง ไม่ได้เกิดจากการบวกรวมของมูลค่าแต่ละสาขาการผลิต อัตราการขยายตัว หมายถึง การคำนวณร้อยละของการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าผลิตภัณฑ์รายจังหวัด/ รายกลุ่มจังหวัด/รายภาค ในระยะเวลาที่แตกต่างกัน หรือต่อเนื่องกัน
คำอธิบาย	ตัวชี้วัดอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ แบบปริมาณลูกโซ่ สะท้อนถึงการเติบโตของเศรษฐกิจในพื้นที่แบบเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า อาจมีค่าเป็นบวกหรือลบก็ได้
การอ่านค่าตัวชี้วัด	ค่าตัวชี้วัดอยู่ในรูปร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์ หากมีค่าเป็นบวก แสดงให้เห็นว่าในพื้นที่ที่มีการเติบโตทางเศรษฐกิจมากขึ้นกว่าปีก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม หากปีใดปีหนึ่งมีการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงมาก อาจส่งผลให้ปีถัดไปมีอัตราการเติบโตติดลบได้ ซึ่งอาจไม่ได้หมายความว่าเศรษฐกิจแย่งลงเสมอไป การวิเคราะห์จำเป็นต้องติดตามการเปลี่ยนแปลงของค่าตัวชี้วัดนี้อย่างต่อเนื่อง
วิธีการวัด	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ แบบปริมาณลูกโซ่ คำนวณได้โดย

สูตรคำนวณ	$\frac{\text{ผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ ปีปัจจุบัน} - \text{ผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ ปีก่อนหน้า}}{\text{ผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ ปีก่อนหน้า}} \times 100$
หน่วยวัด	ร้อยละ
ความถี่ของข้อมูล	รายปี
แหล่งอ้างอิงข้อมูล	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)
หมายเหตุ 1	<ul style="list-style-type: none"> - ปริมาณลูกโซ่ไม่มีคุณสมบัติของการบวก คือ ผลรวมของมูลค่าส่วนย่อยไม่เท่ากับมูลค่าส่วนรวมที่เกิดจากปริมาณลูกโซ่ - r = Revised (ตัวเลขปรับปรุงใหม่) p = Preliminary based on annual figure (ตัวเลขเบื้องต้น)
หมายเหตุ 2	<p>GRP ของภาคใต้และภาคกลางตามการจัดแบ่งภาคของกระทรวงมหาดไทย เป็นค่าที่คำนวณเพิ่มเติมจากค่าของสศช. ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - GRP แบบปริมาณลูกโซ่ของภาคใต้จัดกลุ่มตามกระทรวงมหาดไทย = (GRP CVMs. ภาคใต้จัดกลุ่มตาม สศช. - (GPCP CVMs. กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน - GRP แบบปริมาณลูกโซ่ของภาคกลางจัดกลุ่มตามกระทรวงมหาดไทย = (GRP CVMs. ภาคกลาง สศช. + (GRP CVMs. ภาคตะวันตก สศช. + (GRP CVMs. ภาคกลางและปริมณฑล - GPP CVMs. กรุงเทพฯ - GPP รวม 76 จังหวัด (ไม่รวมกรุงเทพฯ) = (GDP CVMs. ทั่วราชอาณาจักร - (GPP กรุงเทพฯ

ยุทธศาสตร์แผนฯ 12	ยุทธศาสตร์ที่ 3: การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
ตัวชี้วัด แผนฯ 12	รายได้ต่อหัวไม่ต่ำกว่า 8,200 ดอลลาร์ สรอ. ณ สิ้นแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 (ปี 2564) และรายได้สุทธิของรัฐบาลต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ 19.0
ชื่อตัวชี้วัดระดับพื้นที่	2. มูลค่าผลิตภัณฑ์ฯ เฉลี่ยต่อหัว (Per Capita)
ประเภทตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดปัจจัยเชิงบวก
สาขาสถิติทางการ	เศรษฐกิจ
คำนิยาม ความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด หรือ ผลิตภัณฑ์จังหวัด (Gross Provincial Product : GPP ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายกลุ่มจังหวัด หรือ ผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Cluster Product : GPCP และผลิตภัณฑ์มวลรวมรายภาค หรือผลิตภัณฑ์ภาค (Gross Regional Product : GRP เป็นการวัดมูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายทั้งหมดที่ผลิตได้ในระบบเศรษฐกิจในรอบระยะเวลาหนึ่ง มีค่าเท่ากับมูลค่าเพิ่ม (Value Added : VA ของกิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการทุกชนิดที่ผลิตขึ้นในขอบเขตของจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดหรือภาคนั้น โดยมูลค่าเพิ่มของการผลิตสินค้าและบริการแต่ละรายการมีค่าเท่ากับ มูลค่าการผลิต (Gross Output : GO หักด้วย ค่าใช้จ่ายขั้นกลางในการผลิต (Intermediate Cost : IC ของสินค้าและบริการแต่ละรายการ โดยสินค้าและบริการทุกชนิดที่นำมาคำนวณหามูลค่า ประกอบด้วย 16 สาขาการผลิตตามการจัดหมวดหมู่ตามประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2544 (TSIC มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดเฉลี่ยต่อหัว/ มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว/ มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเฉลี่ยต่อหัว (GPP/GPCP/GRP per capita เป็นการวัดมูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายทั้งหมดที่ผลิตได้ เทียบต่อกำลังแรงงานในพื้นที่
คำอธิบาย	แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการผลิตสินค้าและบริการของประชากรในพื้นที่นั้นๆ โดยเฉลี่ยว่าสูงหรือต่ำ สะท้อนระดับการครองชีพโดยเฉลี่ยของคนในพื้นที่
การอ่านค่าตัวชี้วัด	ค่าตัวชี้วัดยังมีค่ามากยิ่งดี สะท้อนให้เห็นว่า ในพื้นที่นั้นมีความเจริญทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้ควรวิเคราะห์ร่วมกับสาขาการผลิตหรือประเภทของธุรกิจหรืออุตสาหกรรมในพื้นที่ ว่าเป็นพื้นที่ผลิตสินค้าเทคโนโลยีหรือผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง หรือเป็นพื้นที่ผลิตสินค้าทางการเกษตร เป็นต้น
วิธีการวัด สูตรคำนวณ	<p>มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค เฉลี่ยต่อหัว (GPP/GPCP/GRP per capita) คำนวณได้โดย</p> $\frac{\text{มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ณ ราคาประจำปี}}{\text{จำนวนประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงานในพื้นที่}}$ <p>- ค่าสถิติที่ใช้ในการประเมินศักยภาพระดับพื้นที่ เป็นข้อมูลที่คำนวณหาค่าสำเร็จแล้วโดย สคช.</p>
หน่วยวัด	บาท/ปี
ความถี่ของข้อมูล	รายปี

ข้อจำกัดของตัวชี้วัด	<p>สถิติผลิตภัณฑ์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ณ ราคาประจำปี ซึ่งจัดทำโดย สศช. ดำเนินการโดยใช้วิธีการจัดทำแบบบนลงล่าง (Top down approach) ซึ่งจะมีมูลค่าไม่เท่ากับผลิตภัณฑ์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ที่จัดทำโดยจังหวัดแต่ละจังหวัดด้วยวิธีจากล่างขึ้นบน (Bottom up approach) โดยที่อนุกรมแบบ Top down ยังเป็นสถิติที่เป็นทางการ เนื่องจากมีความสอดคล้องกับสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ (GDP ที่ได้ผ่านกระบวนการสมมูล (Reconciliation) ในระบบเศรษฐกิจแล้ว และนำไปกระจายค่าออกเป็นรายจังหวัดด้วยเครื่องชี้ (Indicator) ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง สถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดแบบวิธี Top down จึงสามารถใช้ในการวิเคราะห์ที่ในภาพรวมของโครงสร้างการผลิตของจังหวัดที่เชื่อมโยงและเปรียบเทียบกับระดับประเทศได้</p> <p>อย่างไรก็ตามวิธี Top down มีข้อจำกัดเกี่ยวกับความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ใช้เป็นเครื่องชี้ในการกระจายมูลค่าระดับประเทศออกเป็นรายจังหวัด ในขณะที่อนุกรมแบบวิธี Bottom up เป็นสถิติข้อมูลที่จัดเก็บในจังหวัดโดยตรง จึงมีรายละเอียดกิจกรรมการผลิตของพื้นที่มากกว่าแบบ Top down ดังนั้น จึงสามารถให้ภาพในรายละเอียดของจังหวัดได้มากกว่า</p>
แหล่งอ้างอิงข้อมูล	<p>สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)</p>
หมายเหตุ	<p>r = Revised (ตัวเลขปรับปรุงใหม่) p = Preliminary based on annual figure (ตัวเลขเบื้องต้น)</p>

ยุทธศาสตร์แผนฯ 12	ยุทธศาสตร์ที่ 3: การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
ตัวชี้วัด แผนฯ 12	อัตราการขยายตัวของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ (นอกเหนือจากบริการภาครัฐ) ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3, 4.5 และ 6 ต่อปี ตามลำดับ
ชื่อตัวชี้วัดระดับพื้นที่	3. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร แบบปริมาณลูกโซ่
ประเภทตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดปัจจัยเชิงบวก
สาขาสถิติทางการ	เศรษฐกิจ
คำนิยาม ความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร หมายถึง ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด หรือรายกลุ่มจังหวัด หรือรายภาค ในสาขาการเกษตร (รวมเกษตรกรรม การล่าสัตว์ การป่าไม้ และการประมง) วิธีคิดแบบปริมาณลูกโซ่ หรือ Chain Volume Measures (CVMs เป็นการวัดการเปลี่ยนแปลงเชิงปริมาณของการผลิต ณ ราคาคงที่ ในปีที่ดีติดกัน แทนการวัดในราคาปีฐานที่อยู่ห่างกัน ซึ่งวิธีดังกล่าวนี้จะทำให้โครงสร้างราคาสินค้าและบริการมีความเป็นปัจจุบันมากกว่าวิธีการคำนวณแบบปีฐานคงที่ อย่างไรก็ตาม การคำนวณหามูลค่าผลรวมจากการผลิตทุกสาขาที่เกิดจากการทำปริมาณลูกโซ่ จะทำให้มูลค่าสินค้าและบริการจากการผลิตทุกสาขา (GPP/GPCP/GRP ไม่เท่ากับผลรวมของมูลค่าสินค้าและบริการส่วนย่อยแต่ละรายการ เนื่องจากเกิดการสูญเสียคุณสมบัติของการบวกที่เป็นจุดเด่นของการจัดทำสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ ณ ราคาปีฐานคงที่ เนื่องจากแต่ละสาขาการผลิตจะขยายตัวตามอัตราการขยายตัวของแต่ละสาขาจากปีอ้างอิงตาม Chain index ของแต่ละสาขาการผลิต และ ผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ จะขยายตัวตามอัตราการขยายตัวของ Chain index ของผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ โดยตรง ไม่ได้เกิดจากการบวกรวมของมูลค่าแต่ละสาขาการผลิต
คำอธิบาย	ตัวชี้วัดสะท้อนถึงการเติบโตของเศรษฐกิจภาคเกษตรในพื้นที่แบบเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า อาจมีค่าเป็นบวกหรือลบก็ได้
การอ่านค่าตัวชี้วัด	ค่าตัวชี้วัดอยู่ในรูปร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์ หากมีค่าเป็นบวก แสดงให้เห็นว่าในพื้นที่ที่มีการเติบโตทางเศรษฐกิจภาคเกษตรกรรมมากขึ้นกว่าปีก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม หากปีใดปีหนึ่งมีอัตราการเติบโตที่สูงมาก อาจส่งผลให้ปีถัดไปมีอัตราการเติบโตติดลบได้ ซึ่งอาจไม่ได้หมายความว่าเศรษฐกิจภาคเกษตรแยลงเสมอไป การวิเคราะห์จำเป็นจะต้องติดตามการเปลี่ยนแปลงของค่าตัวชี้วัดอย่างต่อเนื่อง
วิธีการวัด สูตรคำนวณ	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร แบบปริมาณลูกโซ่ คำนวณได้โดย $\frac{\text{มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตร ปีปัจจุบัน} - \text{มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตร ปีก่อนหน้า}}{\text{มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตร ปีก่อนหน้า}} \times 100$
หน่วยวัด	ร้อยละ
ความถี่ของข้อมูล	รายปี

ข้อจำกัด/ข้อพิจารณา	ควรพิจารณาควบคู่กับขนาดและโครงสร้างเศรษฐกิจ และพิจารณาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่เป็นอนุกรม เนื่องจากบางปีอาจเกิดเหตุการณ์ผิดปกติ เช่น ภัยธรรมชาติ ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาคเกษตรได้
แหล่งอ้างอิงข้อมูล	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)
หมายเหตุ 1	<ul style="list-style-type: none"> - ปริมาณลูกโซ่ไม่มีคุณสมบัติของการบวก คือ ผลรวมของมูลค่าส่วนย่อยไม่เท่ากับมูลค่าส่วนรวมที่เกิดจากปริมาณลูกโซ่ - r = Revised (ตัวเลขปรับปรุงใหม่) p = Preliminary based on annual figure (ตัวเลขเบื้องต้น)
หมายเหตุ 2	<p>GRP ของภาคใต้และภาคกลางตามการจัดแบ่งภาคของกระทรวงมหาดไทย เป็นค่าที่คำนวณเพิ่มเติมจากค่าของสศช. ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - GRP แบบปริมาณลูกโซ่ของภาคใต้จัดกลุ่มตามกระทรวงมหาดไทย = (GRP CVMs. ภาคใต้จัดกลุ่มตาม สศช. - (GPCP CVMs. กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน - GRP แบบปริมาณลูกโซ่ของภาคกลางจัดกลุ่มตามกระทรวงมหาดไทย = (GRP CVMs. ภาคกลาง สศช. + (GRP CVMs. ภาคตะวันตก สศช. + (GRP CVMs. ภาคกลางและปริมณฑล - GPP CVMs. กรุงเทพฯ - GPP รวม 76 จังหวัด (ไม่รวมกรุงเทพฯ = (GDP CVMs. ทวีราชอาณาจักร - (GPP กรุงเทพฯ

ยุทธศาสตร์แผนฯ 12	ยุทธศาสตร์ที่ 3: การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
ตัวชี้วัด แผนฯ 12	รายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นเป็น 59,460 บาทต่อครัวเรือนในปี 2564
ชื่อตัวชี้วัดระดับพื้นที่	4. รายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเฉลี่ยต่อครัวเรือน
ประเภทตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดปัจจัยเชิงบวก
สาขาสถิติทางการ	เศรษฐกิจ
คำนิยาม ความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> ● รายได้เงินสดทางการเกษตร หมายถึง รายได้เฉพาะที่เป็นเงินสดที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจกรรมการผลิตทางการเกษตรทุกประเภท ทั้งการปลูกพืช (รายได้ที่เกิดจากการขายผลผลิตพืชและผลิตภัณฑ์พืชทุกชนิด เลี้ยงสัตว์ (รายได้ที่เกิดจากการขายผลผลิตสัตว์และผลิตภัณฑ์สัตว์ทุกชนิด และ ทำกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวกับการเกษตรทั้งที่เกิดขึ้นบนฟาร์มและนอกฟาร์มของเกษตรกร (รายได้ที่เกิดจากกิจกรรมทางการเกษตรอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นในฟาร์มของเกษตรกร ได้แก่ ได้รับค่าเช่าที่ดินเกษตร รับค่าเช่าโรงเรือนเกษตร ขายพันธุ์พืช/สัตว์ขายทรัพย์สินทางการเกษตร ● รายจ่ายเงินสดทางการเกษตร หมายถึง รายจ่ายที่เกี่ยวกับการจ้างแรงงาน และรายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับค่าวัสดุอุปกรณ์การเกษตรที่นำมาใช้ในการผลิตเฉพาะที่เป็นเงินสดที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจกรรมการผลิตทางการเกษตรทั้งทางพืชและสัตว์ที่เกิดขึ้นบนฟาร์มของเกษตรกร รวมถึงรายจ่ายเงินสดที่เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมทางการเกษตร แต่ไม่สามารถจำแนกออกมาเป็นรายจ่ายที่ใช้เกี่ยวกับพืชหรือสัตว์ชนิดใดชนิดหนึ่งโดยเฉพาะแต่เป็นรายจ่ายใช้ร่วมกันในกิจกรรมเกษตรในฟาร์ม ได้แก่ ค่าเช่าที่ดิน ภาษีที่ดินค่าซ่อมแซมอุปกรณ์การเกษตร ค่าดอกเบี้ยยเงินกู้ค่าจัดรูปที่ดิน ค่าซื้อที่ดินการเกษตร ค่าซื้อเครื่องจักรอุปกรณ์การเกษตร รายจ่ายแปรรูปสินค้าเกษตร เป็นต้น
คำอธิบาย	ตัวชี้วัดรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเฉลี่ยต่อครัวเรือน เป็นการวิเคราะห์ว่าในรอบปีการผลิตหนึ่งๆ เกษตรกรมีรายได้จากการประกอบการเกษตรเป็นจำนวนเท่าไร โดยพิจารณาจากส่วนต่างของรายได้และรายจ่ายในการเกษตรในรูปของเงินสด ซึ่งสามารถสะท้อนถึงความมั่นคงด้านรายได้ของเกษตรกรในพื้นที่
การอ่านค่าตัวชี้วัด	ค่าตัวชี้วัดยังมีค่ามาก แสดงถึงความมีเสถียรภาพด้านรายได้จากการเกษตร ส่งผลด้านบวกต่อการสร้างแรงจูงใจให้เกษตรกรรุ่นใหม่ รวมถึงแรงงานที่มีคุณภาพเข้าสู่ภาคเกษตรกรรม
วิธีการวัด สูตรคำนวณ	<p>รายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรต่อครัวเรือน คำนวณได้โดย</p> <p style="text-align: center;">รายได้เงินสดทางการเกษตร - รายจ่ายเงินสดทางการเกษตร</p> <p>- ค่าสถิติที่ใช้ในการประเมินศักยภาพระดับจังหวัด เป็นข้อมูลที่คำนวณหาค่าสำเร็จแล้วโดยสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร</p> <p>- ใช้ค่าเฉลี่ยของค่าสถิติรายจังหวัดในกลุ่ม/ภาค เป็นตัวแทนค่าสถิติของกลุ่มจังหวัด/ภาคนั้นๆ เฉพาะวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถทำการประเมินศักยภาพของกลุ่มจังหวัดและภาคได้</p>
หน่วยวัด	บาทต่อครัวเรือน
ความถี่ของข้อมูล	รายปีเพาะปลูก (คาบเวลาของข้อมูลแต่ละปีเพาะปลูก คือตั้งแต่ 1 พฤษภาคม ถึง 30 เมษายน
ข้อจำกัดของตัวชี้วัด	-

แหล่งอ้างอิงข้อมูล	สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (ผลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจครัวเรือนและแรงงานเกษตร
หมายเหตุ 1	<ul style="list-style-type: none"> - na = Not available (ไม่มีข้อมูล - ตั้งแต่ปีเพาะปลูก 2555/56 เป็นต้นไป ไม่ได้ทำการสำรวจข้อมูลจังหวัดปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส
หมายเหตุ 2	ค่าสถิติของกลุ่มจังหวัด/ภาค/ภาพรวม 76 จังหวัด ที่ประมาณโดยค่าเฉลี่ยของค่าสถิติรายจังหวัดในกลุ่ม/ภาคนั้น อาจมีค่าคลาดเคลื่อนจากค่าจริงเล็กน้อย

ยุทธศาสตร์แผนฯ 12	ยุทธศาสตร์ที่ 3: การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
ตัวชี้วัด แผนฯ 12	พื้นที่การทำเกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้นเป็น 5 ล้านไร่ ในปี 2564
ชื่อตัวชี้วัดระดับพื้นที่	5. จำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฟาร์ม GAP
ประเภทตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดปัจจัยเชิงบวก
สาขาสถิติทางการ	เศรษฐกิจ
คำนิยาม ความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> มาตรฐานฟาร์ม หมายถึง มาตรฐานทั่วไปตามหลักการปฏิบัติที่ดีสำหรับฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือ Good Agricultural Practices (GAP คือ วิธีปฏิบัติว่าด้วยองค์ประกอบของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ การจัดการสุขภาพสัตว์ การจัดการสิ่งแวดล้อม และการจัดการด้านสวัสดิภาพสัตว์ เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ ถูกสุขลักษณะของผู้บริโภค โดยฟาร์มมาตรฐานในกรณีนี้ ครอบคลุมถึงฟาร์มปศุสัตว์ทุกชนิด และฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทุกชนิด
คำอธิบาย	ตัวชี้วัดนี้เพื่อประเมินศักยภาพด้านความมั่นคงปลอดภัยและได้มาตรฐานในการผลิตอาหารของพื้นที่
การอ่านค่าตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดยังมีค่ามาก แสดงถึงควมมีศักยภาพด้านการผลิตอาหารของพื้นที่นั้นๆ
วิธีการวัด	จำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฟาร์ม GAP คำนวณได้โดย
สูตรคำนวณ	จำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP ในพื้นที่ ในปีที่จัดเก็บข้อมูล (ฟาร์ม
หน่วยวัด	ฟาร์ม
ความถี่ของข้อมูล	รายปี
ข้อจำกัด/ข้อพิจารณา	ควรพิจารณาควบคู่กับโครงสร้างเศรษฐกิจของพื้นที่ และสัดส่วนของฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฯ เทียบต่อกับจำนวนฟาร์มทั้งหมดในพื้นที่นั้นๆ
แหล่งอ้างอิงข้อมูล	สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์
หมายเหตุ	-

ชื่อตัวชี้วัดระดับพื้นที่	6. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาที่พักรวมและบริการด้านอาหาร แบบปริมาณลูกโซ่
ประเภทตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดปัจจัยเชิงบวก
สาขาสถิติทางการ	เศรษฐกิจ
คำนิยาม ความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร หมายถึง ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด หรือรายกลุ่มจังหวัด หรือรายภาค ในสาขาที่พักรวมและบริการด้านอาหาร วิธีคิดแบบปริมาณลูกโซ่ หรือ Chain Volume Measures (CVMs เป็นการวัดการเปลี่ยนแปลงเชิงปริมาณของการผลิต ณ ราคาคงที่ ในปีที่ดีดกัน แทนการวัดในราคาปีฐานที่อยู่ห่างกัน ซึ่งวิธีดังกล่าวนี้จะทำให้โครงสร้างราคาสินค้าและบริการมีความเป็นปัจจุบันมากกว่าวิธีการคำนวณแบบปีฐานคงที่ อย่างไรก็ตาม การคำนวณหามูลค่าผลรวมจากการผลิตทุกสาขาที่เกิดจากการทำปริมาณลูกโซ่ จะทำให้มูลค่าสินค้าและบริการจากการผลิตทุกสาขา (GPP/GPCP/GRP ไม่เท่ากับผลรวมของมูลค่าสินค้าและบริการส่วนย่อยแต่ละรายการ เนื่องจากเกิดการสูญเสียคุณสมบัติของการบวกที่เป็นจุดเด่นของการจัดทำสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ ณ ราคาปีฐานคงที่ เนื่องจากแต่ละสาขาการผลิตจะขยายตัวตามอัตราการขยายตัวของแต่ละสาขาจากปีอ้างอิงตาม Chain index ของแต่ละสาขาการผลิต และ ผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ จะขยายตัวตามอัตราการขยายตัวของ Chain index ของผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ โดยตรง ไม่ได้เกิดจากการบวกรวมของมูลค่าแต่ละสาขาการผลิต
คำอธิบาย	ตัวชี้วัดสะท้อนถึงการเติบโตของเศรษฐกิจภาคเกษตรในพื้นที่แบบเปรียบเทียบปีต่อปีกับปีก่อนหน้า อาจมีค่าเป็นบวกหรือลบก็ได้
การอ่านค่าตัวชี้วัด	ค่าตัวชี้วัดอยู่ในรูปร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์ หากมีค่าเป็นบวก แสดงให้เห็นว่าในพื้นที่ที่มีการเติบโตทางเศรษฐกิจภาคเกษตรกรรมมากขึ้นกว่าปีก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม หากปีใดปีหนึ่งมีอัตราการเติบโตที่สูงมาก อาจส่งผลให้ปีถัดไปมีอัตราการเติบโตติดลบได้ ซึ่งอาจไม่ได้หมายความว่าเศรษฐกิจภาคเกษตรแยลงเสมอไป การวิเคราะห์จำเป็นจะต้องติดตามการเปลี่ยนแปลงของค่าตัวชี้วัดอย่างต่อเนื่อง
วิธีการวัด สูตรคำนวณ	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวม แบบปริมาณลูกโซ่ คำนวณได้โดย $\frac{\text{มูลค่าผลิตภัณฑ์ปีปัจจุบัน} - \text{มูลค่าผลิตภัณฑ์ ปีก่อนหน้า}}{\text{มูลค่าผลิตภัณฑ์ ปีก่อนหน้า}} \times 100$
หน่วยวัด	ร้อยละ
ความถี่ของข้อมูล	รายปี
ข้อจำกัด/ข้อพิจารณา	ควรพิจารณาควบคู่กับขนาดและโครงสร้างเศรษฐกิจ และพิจารณาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่เป็นอนุกรม เนื่องจากบางปีอาจเกิดเหตุการณ์ผิดปกติ เช่น สถานการณ์โควิด-19
แหล่งอ้างอิงข้อมูล	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)
หมายเหตุ 1	- ปริมาณลูกโซ่ไม่มีคุณสมบัติของการบวก คือ ผลรวมของมูลค่าส่วนย่อยไม่เท่ากับมูลค่าส่วนรวมที่เกิดจากปริมาณลูกโซ่

	<ul style="list-style-type: none"> - r = Revised (ตัวเลขปรับปรุงใหม่) p = Preliminary based on annual figure (ตัวเลขเบื้องต้น)
หมายเหตุ 2	<p>GRP ของภาคใต้และภาคกลางตามการจัดแบ่งภาคของกระทรวงมหาดไทย เป็นค่าที่คำนวณเพิ่มเติมจากค่าของสศช. ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - GRP แบบปริมาณลูกโซ่ของภาคใต้จัดกลุ่มตามกระทรวงมหาดไทย = (GRP CVMs. ภาคใต้จัดกลุ่มตาม สศช. - (GPCP CVMs. กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน - GRP แบบปริมาณลูกโซ่ของภาคกลางจัดกลุ่มตามกระทรวงมหาดไทย = (GRP CVMs. ภาคกลาง สศช. + (GRP CVMs. ภาคตะวันตก สศช. + (GRP CVMs. ภาคกลางและปริมณฑล - GPP CVMs. กรุงเทพฯ - GPP รวม 76 จังหวัด (ไม่รวมกรุงเทพฯ) = (GDP CVMs. ทั่วราชอาณาจักร - (GPP กรุงเทพฯ

ชื่อตัวชี้วัดระดับพื้นที่	7. จำนวนนักท่องเที่ยว (ผู้เยี่ยมเยือน)
ประเภทตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดปัจจัยเชิงบวก
สาขาสถิติทางการ	เศรษฐกิจ
คำนิยาม ความหมาย	<p>การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้กำหนดนิยามการท่องเที่ยวและวิธีการจัดทำข้อมูลสถิติ เพื่อให้สอดคล้องกับ องค์การการท่องเที่ยวโลก (WTO) ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ● นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ คือ ชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยและพำนักอยู่ในประเทศไทยครั้งหนึ่งๆ ไม่น้อยกว่า 24 ชั่วโมง และไม่เกิน 90 วัน และชาวต่างประเทศเหล่านี้จะต้องเดินทางเข้ามา เพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้ คือ <ul style="list-style-type: none"> - เดินทางเข้ามาเพื่อท่องเที่ยว เยี่ยมญาติ/เพื่อนๆ พักผ่อน การศาสนา การกีฬา การประชุมสัมมนา การทูต - การเดินทางเข้าเพื่อประสงค์ติดต่อทางธุรกิจหรือการค้าขาย - เดินทางเข้ามาและออกไปกับเรือเดินสมุทรลำเดียวกันที่แวะจอด ณ ท่าเรือและขึ้นมาค้างคืนบนบก <p>สำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางออกจากประเทศไทยแล้ว และเดินทางกลับเข้ามาใหม่ในการกลับมาครั้งที่ 2 หรือครั้งต่อไป หากแต่ละครั้งพำนักอยู่ในประเทศไทยเกินกว่า 24 ชั่วโมง ก็จะถูกนับรวมเข้าเป็นนักท่องเที่ยวอีก ครั้งหนึ่งตามหลักเกณฑ์ที่ทุกประเทศปฏิบัติกัน</p> <p>ส่วนใหญ่ผู้โดยสารที่เดินทางผ่านหรือแวะต่อเครื่องบิน ณ ท่าอากาศยานนานาชาติ จะไม่นับรวมเข้าเป็น นักท่องเที่ยวและผู้ที่ย้ายมาอยู่ติดเขตชายแดนไทย เข้ามาเยือนกลับ ก็ไม่นับเป็นนักท่องเที่ยวเช่นกัน</p> ● นักท่องเที่ยวเข้ามาเยือนประเทศไทย ประกอบด้วยนักท่องเที่ยวที่ถือหนังสือสำคัญ 2 ประเภท คือ <ul style="list-style-type: none"> - นักท่องเที่ยวถือหนังสือเดินทาง (passport) คือนักท่องเที่ยวทั่วไป - นักท่องเที่ยวที่ถือหนังสือผ่านแดน (Border Pass) คือนักท่องเที่ยวที่มีอยู่ติดเขตแดนประเทศไทย ซึ่งเข้ามาเยือนประเทศและมีสิทธิ์พำนักอยู่ในประเทศไทยได้นาน 15 วัน ● นักท่องเที่ยวภายในประเทศ คือบุคคลเดินทางออกจากรั้วที่ตนพำนักอยู่จากจังหวัดหนึ่งไปยังอีกจังหวัดหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางเพื่อกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่นเดียวกับนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ แต่มิใช่เพื่อ ไปทำงานทำหรือหารายได้ทั้งนี้ได้จำแนกนักท่องเที่ยวไว้ 2 ประเภท คือ <ul style="list-style-type: none"> - นักท่องเที่ยวประเภทค้างแรม - นักท่องเที่ยวประเภทเข้าไป – เย็นกลับ <p>นักท่องเที่ยวทั้ง 2 ประเภทประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - คนไทย (Thai National) - คนต่างชาติที่อยู่ภายในประเทศไทย (Thailand Residence)

	<ul style="list-style-type: none"> - นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เข้ามาเยือนประเทศไทย แล้วเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทย ● นักท่องเที่ยวคนไทย คือ คนไทยที่เดินทางออกนอกประเทศและพำนักอยู่ในต่างประเทศครั้งหนึ่งๆ ไม่เกิน 90 วันและคนไทยเรานี้จะต้องเดินทางออกไปด้วยวัตถุประสงค์อะไรก็ได้ที่มีใช่ออกไปเพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้ ซึ่งวัตถุประสงค์นั้นจะเป็นอย่างไรก็ตามหนึ่งดังนี้ คือ <ul style="list-style-type: none"> - เพื่อการท่องเที่ยว เยี่ยมญาติ / เพื่อน พักผ่อน ประกอบพิธีทางศาสนา การกีฬา การประชุม / สัมมนา ติดต่อทางการทูต - เพื่อประสงค์ติดต่อทางธุรกิจหรือทางการค้าขาย - เดินทางไปกับเรือเดินสมุทรและกลับมากับเรือลำเดียวกัน
คำอธิบาย	ตัวชี้วัดนี้เพื่อประเมินศักยภาพด้านการท่องเที่ยว
การอ่านค่าตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดยังมีค่ามาก แสดงถึงศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่นั้นๆ
วิธีการวัด สูตรคำนวณ	จำนวนนักท่องเที่ยว (ผู้เยี่ยมเยือน = จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย (คน + จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ (คน + จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ (คน + จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ (คน + จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ (คน
หน่วยวัด	คน
ความถี่ของข้อมูล	รายปี
แหล่งอ้างอิงข้อมูล	กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
หมายเหตุ	-

ตัวชี้วัดรายการที่ 8

ยุทธศาสตร์แผนฯ 12	ยุทธศาสตร์ที่ 3: การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
ตัวชี้วัด แผนฯ 12	รายได้จากการท่องเที่ยวไม่ต่ำกว่า 3 ล้านล้านบาท
ชื่อตัวชี้วัดระดับพื้นที่	8. รายได้จากการท่องเที่ยว
ประเภทตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดปัจจัยเชิงบวก
สาขาสถิติทางการ	เศรษฐกิจ
คำนิยาม ความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> ● การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังสถานที่ต่าง ๆ เป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจและพึงพอใจของผู้เดินทาง เช่น การเดินทางเพื่อการพักผ่อน การเดินทางเพื่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การเดินทางเพื่อการศึกษา การเดินทางเพื่อเยี่ยมญาติพี่น้องหรือเพื่อน เป็นต้น ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้ที่จุดหมายปลายทาง ● นักท่องเที่ยวถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการท่องเที่ยว โดยองค์การการท่องเที่ยวโลกได้ให้ความหมายของนักท่องเที่ยวโดยเสนอแนะให้ประเทศสมาชิกใช้คำว่า ผู้มาเยือน หรือ ผู้เยี่ยมเยือน (Visitor ซึ่งหากจำแนกตามช่วงเวลาที่ใช้ในการไปเยือนและการพักค้างคืน ณ สถานที่ที่ไปเยือน จะจำแนกผู้เยี่ยมเยือนได้เป็น 2 กลุ่ม คือ นักท่องเที่ยว หมายถึงผู้ที่มาเยือน

	<p>และมีการพักค้างคืนอย่างน้อย 1 คืน แต่ไม่เกิน 1 ปี และนักทัศนาจร หมายถึงผู้ที่มาเยือนและไม่พักค้างคืน</p> <ul style="list-style-type: none"> ● รายได้จากการท่องเที่ยว ในรายงานนี้หมายถึง รายได้ที่มาจากผู้เยี่ยมเยือน (นักท่องเที่ยวและนักทัศนาจร ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ)
คำอธิบาย	ตัวชี้วัดเพื่อประเมินศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของแต่ละพื้นที่ ทั้งนี้ควรพิจารณาควบคู่กับโครงสร้างเศรษฐกิจของพื้นที่ด้วย
การอ่านค่าตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดยังมีค่ามาก แสดงถึงความสามารถในการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวและศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยว
วิธีการวัด	รายได้จากการท่องเที่ยว คำนวณได้โดย
สูตรคำนวณ	รายได้จากนักท่องเที่ยว/ทัศนาจรชาวไทย + รายได้จากนักท่องเที่ยว/ทัศนาจรชาวต่างชาติ
หน่วยวัด	ล้านบาท
ความถี่ของข้อมูล	รายปี
ข้อจำกัด/ข้อพิจารณา	ควรพิจารณาควบคู่กับโครงสร้างเศรษฐกิจของพื้นที่
แหล่งอ้างอิงข้อมูล	กรมการท่องเที่ยว รวบรวมโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ
หมายเหตุ	-

ยุทธศาสตร์แผนฯ 12	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
ตัวชี้วัด แผนฯ 12	มูลค่าสินค้าชุมชนเพิ่มขึ้น
ชื่อตัวชี้วัดระดับพื้นที่	9. อัตราเพิ่มของรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP
ประเภทตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดปัจจัยเชิงบวก
สาขาสถิติทางการ	สังคม
คำนิยาม ความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> ● โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ หรือเรียกย่อว่า โอทอป (OTOP เป็นโครงการกระตุ้นธุรกิจประกอบการท้องถิ่น มีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนผลิตภัณฑ์ลักษณะเฉพาะที่ผลิตและจำหน่ายในท้องถิ่นแต่ละตำบล กระตุ้นให้ชุมชนหมู่บ้านพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นและการตลาด เลือกผลิตภัณฑ์ที่โดดเด่นมาหนึ่งชิ้นจากแต่ละตำบลมาประทับตราว่า “ผลิตภัณฑ์โอทอป” และจัดหาเวทีในประเทศและระหว่างประเทศเพื่อประชาสัมพันธ์สินค้าเหล่านี้ ผลิตภัณฑ์โอทอปครอบคลุมผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นอย่างกว้างขวาง ซึ่งรวมถึงงานหัตถกรรม ฝ้ายและผ้าไหม เครื่องปั้นดินเผา เครื่องประดับแฟชั่น ของใช้ในครัวเรือน และอาหาร และอื่นๆ ● รายได้จากการจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นการรวมยอดจำหน่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ ของผลิตภัณฑ์ทุกประเภท
คำอธิบาย	อัตราเพิ่มของรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP สะท้อนถึงการให้ความสำคัญในการเพิ่มมูลค่าสินค้าชุมชน รวมถึงเพื่อประเมินศักยภาพและโอกาสของการพัฒนาผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นในพื้นที่
การอ่านค่าตัวชี้วัด	ค่าตัวชี้วัดอยู่ในรูปร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์ หากมีค่าเป็นบวกยิ่งมากยิ่งดี แสดงให้เห็นว่า สินค้าชุมชนหรือผลิตภัณฑ์โอทอปในพื้นที่มีศักยภาพในการพัฒนาสร้างรายได้ให้แก่คนในท้องถิ่นในทางตรงกันข้าม หากมีค่าน้อยหรือติดลบ สะท้อนว่าควรมีการเร่งพัฒนาหรือวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบหรือผลกระทบท่อมูลค่าของผลิตภัณฑ์ เพื่อหาจุดแข็งและโอกาสในการพัฒนาและเพิ่มมูลค่าให้สินค้าชุมชนอย่างยั่งยืน
วิธีการวัด สูตรคำนวณ	อัตราเพิ่มของรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP คำนวณได้โดย $\frac{\text{รายได้จากจำหน่าย OTOP ปีปัจจุบัน} - \text{รายได้ฯ ปีก่อนหน้า (บาท)}}{\text{รายได้จากจำหน่าย OTOP ปีก่อนหน้า (บาท)}} \times 100$
หน่วยวัด	ร้อยละ
ความถี่ของข้อมูล	รายปีงบประมาณ (กันยายน – ตุลาคม)
ข้อจำกัดของตัวชี้วัด	
แหล่งอ้างอิงข้อมูล	กรมพัฒนาชุมชน
หมายเหตุ	เริ่มเก็บข้อมูลสถิติรายจังหวัดเมื่อปีงบประมาณ 2558

ยุทธศาสตร์แผนฯ 12	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน
ตัวชี้วัด แผนฯ 12	ยุทธศาสตร์ 2: รายได้เฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุด เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 15 ต่อปี ยุทธศาสตร์ 5: รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อคน ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพิ่มขึ้น
ชื่อตัวชี้วัดระดับพื้นที่	10. รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย
ประเภทตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดปัจจัยเชิงบวก
สาขาสถิติทางการ	สังคม
คำนิยาม ความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> รายได้ของครัวเรือน หมายถึง “เงินหรือสิ่งของ” ที่ครัวเรือนได้รับมาจากการทำงานหรือผลิตเองหรือจากทรัพย์สินหรือได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่น ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> รายได้ประจำ ได้แก่ 1.1 รายได้ที่เกิดจากการทำงานหรือผลิตเอง ประกอบด้วย ค่าจ้างและเงินเดือน รวมค่าตอบแทนอื่นๆ ที่ได้จากการทำงาน รายได้จากการประกอบธุรกิจ อุตสาหกรรม วิชาชีพที่ไม่ใช่การเกษตร รายได้จากการประกอบการเกษตร และ 1.2 รายได้จากแหล่งอื่นๆ ที่ไม่ใช่จากการทำงาน เช่น เงินบำเหน็จ/บำนาญ เงินประโยชน์ทดแทนต่างๆ เงินชดเชยการออกจากงาน เงินและสิ่งของที่ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลนอกครัวเรือน/รัฐ/องค์กรต่าง ๆ รายได้จากทรัพย์สิน ฯลฯ รายได้ไม่ประจำ ได้แก่ เงินที่ได้รับเป็นเงินรางวัล เงินถูกสลากกินแบ่ง เงินมรดกของขงเงินที่ได้รับจากการประกันสุขภาพ อุบัติเหตุ ไฟไหม้ หรือค่านายหน้า (ในกรณีที่ไม่ได้ประกอบเป็นธุรกิจ
คำอธิบาย	ตัวชี้วัดนี้ประเมินถึงสถานะภาพทางด้านเศรษฐกิจของครัวเรือนในพื้นที่ โดยอ้างอิงข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน
การอ่านค่าตัวชี้วัด	ค่าตัวชี้วัดยังมีค่ามาก แสดงถึง ประชากรในจังหวัดมีสถานะภาพทางด้านเศรษฐกิจที่ดี
วิธีการวัด สูตรคำนวณ	รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือน แต่ละจังหวัด คำนวณได้โดย ผลรวมรายได้ของครัวเรือนในจังหวัด จำนวนครัวเรือนทั้งสิ้นในจังหวัด - ค่าสถิติรายจังหวัดที่ใช้ในการประเมินศักยภาพระดับพื้นที่ เป็นข้อมูลที่คำนวณหาค่าเฉลี่ยแล้วโดย สสช. - ใช้ค่าเฉลี่ยของค่าสถิติรายจังหวัดในกลุ่ม/ภาค เป็นตัวแทนค่าสถิติของกลุ่มจังหวัด/ภาคนั้นๆ เฉพาะวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถทำการประเมินศักยภาพของกลุ่มจังหวัดและภาคได้
หน่วยวัด	บาทต่อเดือน
ความถี่ของข้อมูล	ราย 2 ปี (ทำการสำรวจทุก 2 ปี เฉพาะปี พ.ศ. เลขคู่)
ข้อจำกัดของตัวชี้วัด	ฐานข้อมูลจากการสำรวจ ทำการสำรวจทุก 2 ปี
แหล่งอ้างอิงข้อมูล	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน
หมายเหตุ	ค่าสถิติของกลุ่มจังหวัด/ภาค/ภาพรวม 76 จังหวัด ที่ประมาณโดยค่าเฉลี่ยของค่าสถิติรายจังหวัดในกลุ่ม/ภาคนั้น อาจมีค่าคลาดเคลื่อนจากค่าจริงเล็กน้อย

ยุทธศาสตร์แผนฯ 12	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
ตัวชี้วัด แผนฯ 12	สัดส่วนประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลงเหลือร้อยละ 6.5 ณ เส้นแผนพัฒนาฯ
ชื่อตัวชี้วัดระดับพื้นที่	11. สัดส่วนคนจนด้านรายจ่าย
ประเภทตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดปัจจัยเชิงลบ (อ่านค่าแบบผกผัน คือ ค่าน้อยดี ค่ามากต้องเฝ้าระวัง)
สาขาสถิติทางการ	สังคม
คำนิยาม ความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> จำนวนคนจน หมายถึง จำนวนประชากรที่มีรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน ต่ำกว่าเส้นความยากจน (Poverty line) เส้นความยากจน (Poverty line เป็นเครื่องมือในการแบ่งคนจนและไม่จน โดยคำนวณจากต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิตเฉลี่ยของปัจเจกบุคคลในระดับครัวเรือน ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายด้านอาหาร (Food สินค้าบริการที่จำเป็นพื้นฐานขั้นต่ำที่ไม่ใช่ด้านอาหาร (Non-food ที่ทำให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ (เส้นความยากจนของแต่ละจังหวัดจะมีค่าต่างกัน ตามระดับค่าครองชีพ สัดส่วนคนจนด้านรายจ่าย หมายถึง ร้อยละของคนที่มีรายจ่ายอยู่ต่ำกว่าเส้นความยากจน
คำอธิบาย	ตัวชี้วัดสัดส่วนคนจน เป็นเครื่องมือที่สะท้อนสถานะสังคม ความไม่มั่นคงในการดำรงชีวิตสะท้อนถึงสัดส่วนประชากรในพื้นที่ที่ไม่สามารถบริโภคสินค้าและบริการในระดับความจำเป็นพื้นฐานของการดำรงชีพ
การอ่านค่าตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดนี้เป็นปัจจัยส่งผลกระทบต่อด้านลบ อ่านค่าแบบผกผัน คือ ยิ่งมีค่ามาก หมายถึง มีจำนวนคนจนในสัดส่วนที่มาก การแก้ปัญหาความยากจนในพื้นที่ควรให้ความสำคัญกับพื้นที่ที่มีค่าสูง
วิธีการวัด สูตรคำนวณ	<p>สัดส่วนคนจนในแต่ละพื้นที่ คำนวณได้โดย</p> $\frac{\text{จำนวนประชากรที่มีรายจ่ายเพื่อการบริโภคต่ำกว่าเส้นความยากจน}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมดในพื้นที่}} \times 100$ <p>- ค่าสถิติรายจังหวัดที่ใช้ในการประเมินศักยภาพระดับพื้นที่ เป็นข้อมูลที่คำนวณหาค่าสัดส่วนแล้วโดย สศช.</p> <p>- ใช้ค่าเฉลี่ยของค่าสถิติรายจังหวัดในกลุ่ม/ภาค เป็นตัวแทนค่าสถิติของกลุ่มจังหวัด/ภาคนั้นๆ เฉพาะวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถทำการประเมินศักยภาพฯของกลุ่มจังหวัดและภาคได้</p>
หน่วยวัด	ร้อยละ
ความถี่ของข้อมูล	รายปี
ข้อจำกัดของตัวชี้วัด	ฐานข้อมูลจากการสำรวจ
แหล่งอ้างอิงข้อมูล	การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ ประมวลผลโดยสำนักพัฒนาฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะสังคม สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)
หมายเหตุ	ค่าสถิติของกลุ่มจังหวัด/ภาค/ภาพรวม 76 จังหวัด ที่ประมาณโดยค่าเฉลี่ยของค่าสถิติรายจังหวัดในกลุ่ม/ภาคนั้น อาจมีค่าคลาดเคลื่อนจากค่าจริงเล็กน้อย

ยุทธศาสตร์แผนฯ 12	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
ตัวชี้วัด แผนฯ 12	ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient ด้านรายได้ ลดลงเหลือ 0.41 เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12
ชื่อตัวชี้วัดระดับพื้นที่	12 ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ (Gini coefficient
ประเภทตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดปัจจัยเชิงลบ (อ่านค่าแบบผกผัน คือ ค่าน้อยดี ค่ามากต้องเฝ้าระวัง
สาขาสถิติทางการ	สังคม
คำนิยาม ความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> ● ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ หรือค่าสัมประสิทธิ์จีนิ (Gini Coefficient เป็นเครื่องมือในการวัดความไม่เท่าเทียมกันของรายได้ในรูปของสัดส่วน (Gini ratio ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 ● รายได้ หมายถึง รายได้ประจำที่ไม่รวมรายรับอื่นๆ (เช่น เงินทุนการศึกษา มรดก พินัยกรรม ของขวัญ ประกันสุขภาพ ประกันภัยและประกันชีวิต/ประกันสังคม เงินถูกสลาก เงินรางวัล ค่านายหน้าและเงินได้จากการพนัน เป็นต้น
คำอธิบาย	ตัวชี้วัดค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ (Gini Coefficient เพื่อประเมินความไม่เท่าเทียมในการกระจายรายได้ของประชากรในพื้นที่ หรืออีกนัยหนึ่งเป็นการชี้วัดว่าในพื้นที่นั้น ๆ มีช่องว่างระหว่างคนรวยและคนจนมากน้อยเท่าไร
การอ่านค่าตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดเป็นปัจจัยด้านลบ มีค่าระหว่าง 1 ถึง 0 อ่านค่าแบบผกผัน คือ 1) ถ้าค่า Gini Coefficient เข้าใกล้ 0 แสดงว่าความเท่าเทียมกันของรายได้มีมากขึ้น ถ้าค่า Gini Coefficient เท่ากับ 0 นั่นคือ ทุกคนมีรายได้เท่ากันหมด 2) ถ้าค่า Gini Coefficient เข้าใกล้ 1 มากเท่าไร แสดงว่าความไม่เท่าเทียมกันของรายได้ยิ่งมีมากขึ้น
วิธีการวัด สูตรคำนวณ	ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ (Gini Coefficient คำนวณได้โดย <u>พื้นที่ระหว่างเส้น Lorenz Curve กับเส้นการกระจายรายได้สมบูรณ์</u> <u>พื้นที่ใต้เส้นทแยงมุมทั้งหมด</u> - ค่าสถิติรายจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ที่ใช้ในการประเมินศักยภาพระดับพื้นที่ เป็นข้อมูลที่คำนวณหาค่าสำเร็จแล้วโดย สศช.
หน่วยวัด	คะแนน Gini (0-1
ความถี่ของข้อมูล	ราย 2 ปี (ทำการสำรวจทุก 2 ปี (เฉพาะปี พ.ศ.เลขคู่
ข้อจำกัดของตัวชี้วัด	ทำการสำรวจทุก 2 ปี (เฉพาะปี พ.ศ.เลขคู่
แหล่งอ้างอิงข้อมูล	สำนักพัฒนาฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะสังคม สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลจากข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน (SES สำนักงานสถิติแห่งชาติ
หมายเหตุ	-

ยุทธศาสตร์แผนฯ 12	ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
ตัวชี้วัด แผนฯ 12	- (เป้าหมายที่ 4: คนไทยมีสุขภาพที่ดีขึ้น)
ชื่อตัวชี้วัดระดับพื้นที่	13. อัตราเพิ่มของการเจ็บป่วยด้วย 5 โรคไม่เรื้อรังที่สำคัญ (โรคหัวใจ เบาหวาน หลอดเลือดสมอง ความดันโลหิตสูง และมะเร็ง)
ประเภทตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดปัจจัยเชิงลบ (อ่านค่าแบบผกผัน คือ ค่าน้อยดี ค่ามากต้องเฝ้าระวัง)
สาขาสถิติทางการ	สังคม
คำนิยาม ความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> ● 5 โรคไม่เรื้อรังที่สำคัญ หมายถึง โรคหัวใจ เบาหวาน หลอดเลือดสมอง ความดันโลหิตสูง และมะเร็ง โดยมีการกำหนดรายละเอียดของโรคต่าง ๆ ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - โรคหัวใจ หมายถึง โรคหัวใจรูห์มาติกเรื้อรัง กล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน โรคหัวใจขาดเลือด หัวใจล้มเหลว และโรคหัวใจอื่น ๆ (รหัสกลุ่มโรค I05-I09, I20, I21-I22, I23-I25, I27-I43, I50-I52) - โรคเบาหวาน หมายถึง โรคเบาหวาน (รหัสกลุ่มโรค E10-E14) - โรคหลอดเลือดสมอง หมายถึง เลือดออกในสมอง เนื้อสมองตาย เป็นลมหมดสติจากการขาดเลือด และโรคหลอดเลือดในสมองอื่นๆ (รหัสกลุ่มโรค I60-I69) - โรคความดันโลหิตสูง หมายถึง โรคความดันโลหิตสูงที่ไม่มีสาเหตุแน่ชัด และอื่นๆ (รหัสกลุ่มโรค I10-I15) - โรคมะเร็งและเนื้องอกร้ายทุกชนิด หมายถึง เนื้องอกร้ายและเนื้องอกที่ยังไม่วินิจฉัยว่าเป็นเนื้องอกร้ายทุกส่วนของร่างกาย (รหัสกลุ่มโรค C00-C97, D00-D48) ● อัตราเพิ่มของการเจ็บป่วยด้วย 5 โรคไม่เรื้อรังที่สำคัญ หมายถึง อัตราเพิ่มของอัตราการเจ็บป่วยด้วย 5 โรคฯ ต่อจำนวนประชากรในวันกลางปี 100,000 คน ● อัตราการเจ็บป่วย ในรายงานนี้ใช้ข้อมูลจำนวนผู้ป่วยใน รวมทุกการวินิจฉัยโรค จำแนกตามสาเหตุการป่วย 298 กลุ่มโรค เพศ รายจังหวัด (ฐานข้อมูลผู้ป่วยในรายบุคคล หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า และสถิติการรักษาพยาบาลข้าราชการและครอบครัว)
คำอธิบาย	ตัวชี้วัดอัตราเพิ่มของการเจ็บป่วยด้วย 5 โรคไม่เรื้อรังที่สำคัญ เพื่อประเมินสถานการณ์สุขภาพของคนในพื้นที่ด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง และเนื่องจากโรคทั้ง 5 โรคเป็นโรคที่สามารถป้องกันได้ การรับรู้ถึงสถานการณ์จะช่วยให้สามารถวางแผนรณรงค์ป้องกันเพื่อลดจำนวนผู้ป่วยลงได้
การอ่านค่าตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดเป็นปัจจัยด้านลบ อ่านค่าแบบผกผัน คือ ยิ่งมีค่ามาก หมายความว่า ในพื้นที่มีอัตราผู้ป่วยด้วย 5 โรคสำคัญดังกล่าวในอัตราที่สูง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีแผนงานในการเฝ้าระวัง รณรงค์ และป้องกันเพื่อลดอัตราการเจ็บป่วยด้วยโรคดังกล่าว
วิธีการวัด สูตรคำนวณ	<p>อัตราเพิ่มของการเจ็บป่วยด้วย 5 โรคไม่เรื้อรังที่สำคัญ คำนวณได้โดย</p> $\frac{(\text{อัตราการเจ็บป่วยฯ ปีปัจจุบัน} - \text{อัตราการเจ็บป่วยฯ ปีก่อนหน้า})}{\text{อัตราการเจ็บป่วยฯ ปีก่อนหน้า}} \times 100$ <p>อัตราการเจ็บป่วยฯ =</p> $\frac{\text{จนผู้ป่วยใน (โรคหัวใจ+โรคเบาหวาน+โรคหลอดเลือดสมอง+โรคความดันโลหิตสูง+โรคมะเร็ง)}}{\text{จำนวนประชากรในวันกลางปี (คน)}} \times 100,000$

หน่วยวัด	ร้อยละ
ความถี่ของข้อมูล	รายปี
ข้อจำกัดของตัวชี้วัด	-
แหล่งอ้างอิงข้อมูล	สำนักงานกลางสารสนเทศบริการสุขภาพ (สกส. และสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช. รวบรวมและวิเคราะห์โดยสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
หมายเหตุ 1	ข้อมูลปี พ.ศ.2557 พบว่าจำนวนผู้ป่วยในลดลง เนื่องจากยังขาดข้อมูลของโรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขบางแห่ง (อ้างอิงจาก สรุปรายงานการป่วย พ.ศ.2557 : สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, หน้า 14
หมายเหตุ 2	อัตราการเจ็บป่วยฯ ปี 2558 เพิ่มขึ้นมากเนื่องจากข้อมูล ปี 2557 ที่ลดลงเนื่องจากขาดข้อมูลจากโรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขบางแห่ง

ยุทธศาสตร์แผนฯ 12	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
ตัวชี้วัด แผนฯ 12	ความแตกต่างของสัดส่วนบุคลากรทางการแพทย์ต่อประชากรระหว่างพื้นที่ลดลง
ชื่อตัวชี้วัดระดับพื้นที่	14. อัตราประชากรต่อแพทย์ 1 คน
ประเภทตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดปัจจัยเชิงลบ (อ่านค่าแบบผกผัน คือ ค่าน้อยดี ค่ามากต้องเฝ้าระวัง)
สาขาสถิติทางการ	สังคม
คำนิยาม ความหมาย	● อัตราประชากรต่อแพทย์ หมายถึง จำนวนประชากรกลางปี เทียบกับจำนวนแพทย์ในพื้นที่นั้นๆ
คำอธิบาย	ตัวชี้วัดเป็นการพิจารณาว่า โดยเฉลี่ยแล้ว แพทย์ 1 คน รับภาระในการดูแลรักษาผู้ป่วยจำนวนกี่คน ซึ่งสามารถสะท้อนถึงความแออัดหรือการให้บริการทางด้านสาธารณสุขว่าสามารถให้บริการได้มากน้อยเพียงใด
การอ่านค่าตัวชี้วัด	อัตราประชากรต่อจำนวนแพทย์มีค่าน้อย จะสะท้อนถึงการกระจายการให้บริการสาธารณสุขที่มากขึ้น
วิธีการวัด สูตรคำนวณ	อัตราประชากรต่อแพทย์ 1 คน คำนวณได้โดย $\frac{\text{จำนวนประชากรทั้งหมดในพื้นที่ (คน)}}{\text{จำนวนแพทย์ทั้งหมดในพื้นที่ (คน)}}$
หน่วยวัด	คน
ความถี่ของข้อมูล	รายปี
ข้อจำกัดของ ตัวชี้วัด	มีปัจจัยเกี่ยวข้องที่จังหวัดไม่สามารถควบคุมได้ เช่น นโยบายการผลิตแพทย์ โควตาแพทย์แต่ละพื้นที่ หรือโครงสร้างอัตรากำลัง
แหล่งอ้างอิงข้อมูล	สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข รวบรวมโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ
หมายเหตุ	

ยุทธศาสตร์แผนฯ 12	ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
ตัวชี้วัด แผนฯ 12	- (เป้าหมายที่ 4: คนไทยมีสุขภาพที่ดีขึ้น)
ชื่อตัวชี้วัดระดับพื้นที่	15. สัดส่วนครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัยและได้มาตรฐาน
ประเภทตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดปัจจัยเชิงบวก
สาขาสถิติทางการ	สังคม
คำนิยาม ความหมาย	<p>● ครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัยและได้มาตรฐาน หมายถึงครัวเรือนที่จำนวนสมาชิกทุกคนในครัวเรือนได้ปฏิบัติเกี่ยวกับการกินอาหารที่มีคุณภาพ ถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย และได้มาตรฐานครบทั้ง 4 เรื่อง ตามมาตรฐานตัวชี้วัด จปฐ. ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ถ้ากินอาหารบรรลุสำเร็จ ต้องมีเครื่องหมาย อย. เช่น น้ำปลา น้ำส้มสายชู อาหารกล่อง อาหารกระป๋อง นม เป็นต้น 2) ถ้ากินเนื้อสัตว์ ต้องทำให้สุกด้วยความร้อน 3) ถ้ากินผัก ต้องเป็นผักปลอดสารพิษ หรือได้ทำการแช่ด้วยน้ำผสมต่างทับทิม หรือน้ำยาล้างผัก แล้วล้างด้วยน้ำสะอาดหลาย ๆ ครั้ง 4) ก่อนรับประทานอาหารทุกครั้งต้องล้างมือให้สะอาด และในการรับประทานอาหารร่วมกันต้องใช้ช้อนกลางในการตักอาหารทุกครั้ง <p>ถ้ากินอาหารตามข้อ 1 ถึง 3 ต้องปฏิบัติให้ครบตามที่กำหนด (ถ้าไม่ได้กินก็ยกเว้นไป สำหรับข้อ 4 ทุกคนต้องปฏิบัติ ถ้าทุกคนในครัวเรือนปฏิบัติตามข้อ 4 และปฏิบัติตามข้อ 1 ถึง 3 เฉพาะข้อที่กินก็ถือว่าปฏิบัติครบทุกข้อ แต่ถ้าปฏิบัติไม่ครบทุกคน และหรือปฏิบัติไม่ครบทุกข้อถือว่า “ไม่ผ่านเกณฑ์”</p>
คำอธิบาย	เป็นตัวชี้วัดที่แสดงถึงการปฏิบัติเกี่ยวกับการกินอาหารที่มีคุณภาพ ถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย และได้มาตรฐานของครัวเรือน
การอ่านค่าตัวชี้วัด	ค่าตัวชี้วัดอยู่ในรูปร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์ มีค่าระหว่าง 0 ถึง 100 หากมีค่ายิ่งมากหรือมีค่าเข้าใกล้ 100 มากเท่าใด ยิ่งดี สะท้อนให้เห็นว่า ประชากรในพื้นที่โดยส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่ถูกสุขลักษณะได้มาตรฐาน ในทางตรงข้าม หากมีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงให้เห็นว่า ประชากรในพื้นที่ยังมีการพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่ไม่ถูกสุขลักษณะ ควรต้องมีการให้ความรู้ และสร้างความเข้าใจในการกินอยู่แบบถูกสุขลักษณะให้แก่ประชากรในพื้นที่
วิธีการวัด สูตรคำนวณ	<p>สัดส่วนครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัยและได้มาตรฐาน คำนวณได้โดย</p> $\frac{\text{จำนวนครัวเรือนที่ทุกคนกินอาหารถูกสุขลักษณะปลอดภัยและได้มาตรฐาน (จำนวนที่ผ่านเกณฑ์)} \times 100}{\text{จำนวนครัวเรือนที่สำรวจทั้งหมดในพื้นที่ (ครัวเรือน)}}$
หน่วยวัด	ร้อยละ
ความถี่ของข้อมูล	รายปี
ข้อจำกัดของตัวชี้วัด	ฐานข้อมูลจากการสำรวจ
แหล่งอ้างอิงข้อมูล	การสำรวจข้อมูลพื้นฐานครัวเรือน (จปฐ กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย)
หมายเหตุ	-

ยุทธศาสตร์แผนฯ 12	ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
ตัวชี้วัด แผนฯ 12	คะแนน IQ เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน
ชื่อตัวชี้วัดระดับพื้นที่	16. คะแนนเฉลี่ยสติปัญญา (IQ) เด็กนักเรียนไทย
ประเภทตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดปัจจัยเชิงบวก
สาขาสถิติทางการ	สังคม
คำนิยาม ความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> ● คะแนนระดับสติปัญญา (Intellectual Quotient; IQ หมายถึง คะแนนความสามารถของบุคคลที่วัดโดยใช้แบบทดสอบ SPM parallel version ซึ่งบ่งบอกความสามารถด้านการรับรู้ความสัมพันธ์เชิงรูปทรง (form perceptual relation ด้วยการให้เหตุผลในเชิงเปรียบเทียบ (reason by analogy แต่ไม่ได้วัดความสามารถทางด้านภาษา ● การสำรวจระดับสติปัญญาเด็กไทย ทำการสำรวจทุก 5 ปี โดยกรมสุขภาพจิตได้ทำการวิจัยเพื่อติดตามสถานการณ์ระดับสติปัญญาเด็กไทยครั้งแรกเมื่อปี 2550 ซึ่งผลการศึกษาคั้งนั้นยังไม่มีการศึกษาข้อมูลระดับสติปัญญาเด็กไทยที่ใช้เป็นตัวแทนได้ในระดับจังหวัด ปี 2554 กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ดำเนินการโครงการสำรวจสถานการณ์ระดับสติปัญญาเด็กนักเรียนไทยขึ้นเป็นครั้งที่ 2 โดยทำการสำรวจ IQ ในเด็กนักเรียนไทย อายุ 6-15 ปี (ป.1 - ม.3 รวมจำนวน 72,780 ราย ซึ่งเป็นตัวแทนในระดับจังหวัด เพื่อเป็นฐานข้อมูลในระดับชาติสำหรับหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการวางแผน กำหนดเป้าหมาย และแนวทางเพื่อพัฒนาเด็กไทยในแต่ละพื้นที่ ใช้เครื่องมือวัดระดับสติปัญญาที่เป็นมาตรฐานสากลและได้รับความนิยมในการใช้สำรวจ IQ ในระดับประเทศ คือ แบบทดสอบ Standard Progressive Matrices (SPM: parallel version เพื่อให้ผลการ ศึกษา นี้ สามารถเทียบกับมาตรฐานโลก เป็นประโยชน์ในการติดตามการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กไทยได้อย่างต่อเนื่อง ปี 2559 เป็นการสำรวจครั้งที่ 3 ทำการสำรวจ IQ ในเด็กนักเรียนไทย ชั้น ป.1 รวม 23,641 ราย และกำหนดโครงการสำรวจจากรั้งถัดไป คือ ปี 2564
คำอธิบาย	เกณฑ์คะแนนสติปัญญาที่ใช้ในการจัดกลุ่ม อ้างอิงตามเกณฑ์มาตรฐานสากลที่ใช้ในการสำรวจสติปัญญาระดับชาติ คือ ค่ากลางของคะแนนสติปัญญา หรือค่าเฉลี่ย IQ (mean IQ เท่ากับ 100 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD เท่ากับ 15
การอ่านค่าตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดเป็นปัจจัยด้านบวก คือ ค่าตัวชี้วัด ยิ่งมีค่ามากยิ่งดี แสดงว่า เด็กนักเรียนในพื้นที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสติปัญญาที่สูงมากขึ้นตามลำดับ ซึ่งค่าตัวชี้วัดดังกล่าวควรได้รับการติดตามอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เห็นแนวโน้มในระยะยาวของพัฒนาการระดับสติปัญญาของเด็กไทย เพื่อให้สามารถนำข้อมูลมาประเมินผลและวางแผนบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
วิธีการวัด สูตรคำนวณ	คะแนนเฉลี่ยสติปัญญา (IQ) เด็กนักเรียนไทย คำนวณได้โดย ค่าเฉลี่ยของคะแนนดิบรายบุคคลของนักเรียนในพื้นที่เทียบคะแนนมาตรฐานเปอร์เซ็นต์ไทล์ และคะแนนสติปัญญา (IQ ตามเกณฑ์ปกติ (norms ประเทศอังกฤษ - ค่าสถิติรายจังหวัดที่ใช้ในการประเมินศักยภาพระดับพื้นที่ เป็นข้อมูลที่คำนวณหาค่าเฉลี่ยแล้ว โดยกรมสุขภาพจิต

	- ใช้ค่าเฉลี่ยของค่าสถิติรายจังหวัดในกลุ่ม/ภาค เป็นตัวแทนค่าสถิติของกลุ่มจังหวัด/ภาคนั้นๆ เฉพาะวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถทำการประเมินศักยภาพของกลุ่มจังหวัดและภาคได้
หน่วยวัด	คะแนน
ความถี่ของข้อมูล	รายปี (สำรวจทุก 5 ปี)
ข้อจำกัดของตัวชี้วัด	ฐานข้อมูลจากการสำรวจ
แหล่งอ้างอิงข้อมูล	รายงานผลการสำรวจความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กนักเรียนไทย กรมสุขภาพจิต
หมายเหตุ	ค่าสถิติของกลุ่มจังหวัด/ภาค/ภาพรวม 76 จังหวัด ที่ประมาณโดยค่าเฉลี่ยของค่าสถิติรายจังหวัดในกลุ่ม/ภาคนั้น อาจมีค่าคลาดเคลื่อนจากค่าจริงเล็กน้อย

ยุทธศาสตร์แผนฯ 12	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
ตัวชี้วัด แผนฯ 12	สัดส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาทุกระดับชั้นผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 50 มีจำนวนเพิ่มขึ้น และความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ระหว่างพื้นที่ และภูมิภาคลดลง
ชื่อตัวชี้วัดระดับพื้นที่	17. คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ประเภทตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดปัจจัยเชิงบวก
สาขาสถิติทางการ	สังคม
คำนิยาม ความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> ● คะแนนเฉลี่ย O-Net (Ordinary National Education Test คือ คะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานเพื่อวัดความรู้และความคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยประเมินตามมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ● วัตถุประสงค์ของการทดสอบ O-Net เพื่อนำผลการทดสอบไปใช้เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการจบการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รวมทั้งเพื่อนำผลการทดสอบไปใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียน เพื่อนำผลการทดสอบไปใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชาติ และเพื่อนำผลการทดสอบไปใช้ในวัตถุประสงค์อื่น
คำอธิบาย	ตัวชี้วัดระดับคะแนนเฉลี่ย O-Net เพื่อประเมินคุณภาพการศึกษาของนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของพื้นที่ ทั้งนี้มีเป้าหมายให้คนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐานสากล ซึ่งกำหนดเป้าหมายให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาหลักจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าร้อยละ 50
การอ่านค่าตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดเป็นปัจจัยด้านบวก คือ ค่าตัวชี้วัด ยิ่งมีค่ามาก แสดงถึง นักเรียนในพื้นที่ที่ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพที่ดีมากขึ้นตามลำดับ
วิธีการวัด สูตรคำนวณ	<p>คะแนนเฉลี่ย O-NET คำนวณได้โดย</p> <p style="text-align: center;">คะแนนเฉลี่ย O-Net รายปี จากการประมวลผลจากข้อมูลของ สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน</p> <p>- ค่าสถิติรายจังหวัดที่ใช้ในการประเมินศักยภาพระดับพื้นที่เป็นข้อมูลที่คำนวณหาค่าเฉลี่ยแล้วโดย สคช.</p> <p>- ใช้ค่าเฉลี่ยของค่าสถิติรายจังหวัดในกลุ่ม/ภาค เป็นตัวแทนค่าสถิติของกลุ่มจังหวัด/ภาคนั้นๆ</p> <p>เฉพาะวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถทำการประเมินศักยภาพของกลุ่มจังหวัดและภาคได้</p>
หน่วยวัด	คะแนน
ความถี่ของข้อมูล	รายปี
ข้อจำกัดของตัวชี้วัด	-
แหล่งอ้างอิงข้อมูล	สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ประมวลผลโดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)
หมายเหตุ 1	ปีการศึกษา 2555-2557 คะแนนเฉลี่ย 8 วิชา /ปีการศึกษา 2558-2561 คะแนนเฉลี่ย 5 วิชา
หมายเหตุ 2	ค่าสถิติของกลุ่มจังหวัด/ภาค/ภาพรวม 76 จังหวัด ที่ประมาณโดยค่าเฉลี่ยของค่าสถิติรายจังหวัดในกลุ่ม/ภาคนั้น อาจมีค่าคลาดเคลื่อนจากค่าจริงเล็กน้อย

ยุทธศาสตร์แผนฯ 12	ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
ตัวชี้วัด แผนฯ 12	- (เป้าหมายที่ 2.3 วัยแรงงานมีความรู้และทักษะเป็นไปตามความต้องการของตลาดแรงงาน และมีทักษะทางการเงินเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ)
ชื่อตัวชี้วัดระดับพื้นที่	18 สัดส่วนคนอายุ 15 -59 ปี มีอาชีพและมีรายได้
ประเภทตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดปัจจัยเชิงบวก
สาขาสถิติทางการ	สังคม
คำนิยาม ความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> ● คนอายุ 15 -59 ปี มีอาชีพและมีรายได้ หมายถึง คนอายุ 15 – 59 ปีทุกคนที่มีการประกอบอาชีพและมีรายได้ ยกเว้นผู้ที่กำลังศึกษาอย่างเดียว โดยไม่ได้ประกอบอาชีพ หรือคนพิการที่ไม่สามารถช่วยตนเองได้ ● การประกอบอาชีพและมีรายได้ หมายถึง การทำงานที่เป็นงานประจำทั้งที่อยู่ภายในครัวเรือนและ/หรือนอกครัวเรือน โดยมีรายได้ที่เกิดจากการทำงานดังกล่าว ทั้งในลักษณะรายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน รายชิ้นงาน หรืองานเหมา
คำอธิบาย	ตัวชี้วัดนี้ ประเมินถึงภาวะการมีงานทำของประชากรวัยแรงงานในพื้นที่ โดยอ้างอิงข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลครัวเรือนพื้นฐาน (จปฐ.1
การอ่านค่าตัวชี้วัด	ค่าตัวชี้วัดอยู่ในรูปร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์ มีค่าระหว่าง 0 ถึง 100 หากมีค่ายิ่งดี หรือมีค่าเข้าใกล้ 100 มากเท่าใด สะท้อนให้เห็นว่า ประชากรวัยแรงงานในพื้นที่มีงานทำมากขึ้น ในทางตรงกันข้าม หากมีค่าลดลง หรือมีค่าใกล้ 0 แสดงให้เห็นว่า เกิดภาวะการว่างงาน หรือประชากรในพื้นที่มีงานทำลดลง
วิธีการวัด สูตรคำนวณ	<p>สัดส่วนคนอายุ 15-59 ปี มีอาชีพและมีรายได้ คำนวณได้โดย</p> $\frac{\text{จำนวนคนอายุ 15-59 ปีที่มีอาชีพและมีรายได้ในปีที่สำรวจ (จำนวนผู้ผ่านเกณฑ์)} \times 100}{\text{จำนวนประชากรที่มีอายุ 15-59 ปีที่สำรวจทั้งหมด (คน}}$
หน่วยวัด	ร้อยละ
ความถี่ของข้อมูล	รายปี
ข้อจำกัดของตัวชี้วัด	ฐานข้อมูลจากการสำรวจ
แหล่งอ้างอิงข้อมูล	การสำรวจข้อมูลพื้นฐานครัวเรือน (จปฐ กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย
หมายเหตุ	-

ยุทธศาสตร์แผนฯ 12	ยุทธศาสตร์ที่ 5: การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน
ตัวชี้วัด แผนฯ 12	จำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดลดลง
ชื่อตัวชี้วัดระดับพื้นที่	19. จำนวนคดียาเสพติด
ประเภทตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดเชิงลบ (อ่านค่าผกผัน ค่าน้อยคือดี ค่ามากคือต้องเฝ้าระวัง)
สาขาสถิติทางการ	อื่นๆ
คำนิยาม ความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> ยาเสพติด หรือสารเสพติด หมายถึง ยาหรือสารเคมีหรือวัตถุชนิดใดๆ เมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือวิธีใดก็ตามแล้วจะติด และต้องเสพอย่างต่อเนื่องก่อให้เกิดพิษเรื้อรัง มีผลเสียต่อร่างกายและจิตใจ จำนวนคดียาเสพติด หมายถึง จำนวนคดียาเสพติดที่ถูกดำเนินคดีในฐานความผิดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย และครอบครองเพื่อจำหน่าย รวมกันในแต่ละปี โดยคดียาเสพติด ในรายงานนี้ นับรวมถึงคดียาเสพติด 8 ชนิด คือ เฮโรอีน เอ็คซ์ตาซี กัญชาแห้ง พืชกระท่อม เมทแอมเฟตามีน ไอซ์ โคคาอีน (โคเคน คีตามีน และ โคเดอีน
คำอธิบาย	ตัวชี้วัดเพื่อพิจารณาความสามารถในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในด้านการปราบปรามผู้ค้ายาเสพติด และการป้องกันการแพร่กระจายของตัวยา ซึ่งเป็นปัจจัยด้านลบที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและการพัฒนาประเทศชาติในหลายๆ ด้าน
การอ่านค่าตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดเป็นปัจจัยเชิงลบ อาจค่าแบบผกผัน คือยิ่งมีค่ามากยิ่งต้องเฝ้าระวัง เนื่องจากสะท้อนให้เห็นว่าในพื้นที่มีปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดที่สูง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ต้องเร่งหามาตรการป้องกันและเฝ้าระวัง
วิธีการวัด	จำนวนคดียาเสพติด คำนวณได้โดย
สูตรคำนวณ	รวมจำนวนคดียาเสพติดทุกประเภทที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ในปีที่จัดเก็บข้อมูล (คดี
หน่วยวัด	คดี
ความถี่ของข้อมูล	รายปี
ข้อจำกัดของตัวชี้วัด	-
แหล่งอ้างอิงข้อมูล	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม รวบรวมโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ
หมายเหตุ	-

ยุทธศาสตร์แผนฯ 12	ยุทธศาสตร์ที่ 4: การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
ตัวชี้วัด แผนฯ 12	สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้เป็นร้อยละ 40 ของพื้นที่ประเทศ แบ่งเป็นพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ร้อยละ 25 และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ 15
ชื่อตัวชี้วัดระดับพื้นที่	20 สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัด
ประเภทตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดเชิงบวก
สาขาสถิติทางการ	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
คำนิยาม ความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> พื้นที่ป่า หมายถึง พื้นที่ปกคลุมของพืชพรรณที่สามารถจำแนกได้ว่าเป็นไม้ยืนต้นปกคลุมเป็นผืนต่อเนื่องขนาดไม่น้อยกว่า 3.125 ไร่ (0.5 เฮกตาร์ และหมายรวมถึงทุ่งหญ้าและลานหินที่มีอยู่ตามธรรมชาติที่ปรากฏล้อมรอบด้วยพื้นที่ที่จำแนกได้ว่าเป็นพื้นที่ป่า โดยไม่รวมถึงสวนยูคาลิปตัส หรือพื้นที่ที่มีต้นไม้แต่ประเมินได้ว่าผลผลิตหลักของการดำเนินการไม่ใช่เนื้อไม้ ได้แก่ พื้นที่สวนเกษตร สวนผลไม้ สวนยางพารา และสวนปาล์ม พื้นที่จังหวัด เป็นข้อมูลพื้นที่ประเทศไทยในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ อ้างอิงจากสำนักบริหารการปกครองท้องที่ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย เมื่อปี พ.ศ. 2556 โดยประเทศไทยมีพื้นที่เท่ากับ 517,645.92 ตารางกิโลเมตร หรือ 323,528,699.65 ไร่
คำอธิบาย	ตัวชี้วัดเพื่อประเมินสถานการณ์ทรัพยากรป่าไม้แยกรายพื้นที่ ซึ่งตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 มีการกำหนดเป้าหมายให้มีสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้คิดเป็นร้อยละ 40 ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศ
การอ่านค่าตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดยังมีค่ามาก ยิ่งดี สะท้อนให้เห็นว่า ในพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ของป่าไม้
วิธีการวัด	สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัด คำนวณได้โดย
สูตรคำนวณ	$\frac{\text{เนื้อที่ป่าของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค (ไร่)}}{\text{เนื้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ตามระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (ไร่)}} \times 100$
หน่วยวัด	ร้อยละ
ความถี่ของข้อมูล	รายปี
ข้อจำกัดของตัวชี้วัด	-
แหล่งอ้างอิงข้อมูล	ข้อมูลสถิติกรมป่าไม้ สำนักจัดการที่ดิน กรมป่าไม้ http://forestinfo.forest.go.th/Content.aspx?id=9
หมายเหตุ	na (Not available) ไม่มีพื้นที่ป่า

ยุทธศาสตร์แผนฯ 12	ยุทธศาสตร์ที่ 4: การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน												
ตัวชี้วัด แผนฯ 12	คุณภาพน้ำของแม่น้ำสายหลักที่อยู่ในเกณฑ์ดีขึ้น												
ชื่อตัวชี้วัดระดับพื้นที่	21 ผลตรวจวัดคุณภาพน้ำ (WQI)												
ประเภทตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดเชิงบวก												
สาขาสถิติทางการ	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม												
คำนิยาม ความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> ดัชนีคุณภาพน้ำ (Water Quality Index; WQI คือ การรายงานคุณภาพน้ำโดยรวมเป็นคะแนนค่าดัชนีคุณภาพน้ำเพียงค่าเดียว จากการนำผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำหลายตัวมาประเมินร่วมกัน โดยในปี พ.ศ.2554 ได้ปรับมาใช้เพียง 5 พารามิเตอร์ ได้แก่ ค่าออกซิเจนละลายน้ำ ค่าความสกปรกในรูปสารอินทรีย์ ค่าแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์ม ค่าแบคทีเรียกลุ่มฟีคอลโคลิฟอร์ม และค่าแอมโมเนีย-ไนโตรเจน 												
คำอธิบาย	ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 มีเป้าหมายในการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษและผลกระทบต่อสุขภาพ โดยควบคุมคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำและแม่น้ำสายสำคัญให้อยู่ในเกณฑ์ดีขึ้น												
การอ่านค่าตัวชี้วัด	<p>ค่าตัวชี้วัดอยู่ในรูปคะแนนมีค่าระหว่าง 0-100 หากยังมีค่ามากยิ่งขึ้น โดยได้มีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำ ออกเป็น 5 ช่วงคะแนน ดังนี้:</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>ระดับคะแนน WQI</th> <th>ความหมาย</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>90-100</td> <td>ดีมาก</td> </tr> <tr> <td>71-90</td> <td>ดี</td> </tr> <tr> <td>61-70</td> <td>พอใช้</td> </tr> <tr> <td>31-60</td> <td>เสื่อมโทรม</td> </tr> <tr> <td>0-30</td> <td>เสื่อมโทรมมาก</td> </tr> </tbody> </table>	ระดับคะแนน WQI	ความหมาย	90-100	ดีมาก	71-90	ดี	61-70	พอใช้	31-60	เสื่อมโทรม	0-30	เสื่อมโทรมมาก
ระดับคะแนน WQI	ความหมาย												
90-100	ดีมาก												
71-90	ดี												
61-70	พอใช้												
31-60	เสื่อมโทรม												
0-30	เสื่อมโทรมมาก												
วิธีการวัด สูตรคำนวณ	<p>ดัชนีคุณภาพน้ำ (Water Quality Index; WQI คำนวณได้โดย</p> <p>ค่าเฉลี่ยรายปีของ (คะแนน 5 พารามิเตอร์ (DO,BOD,TCB,FCB,NH3 - คะแนนพิเศษ</p> <p>- ค่าสถิติที่ใช้ในการประเมินศักยภาพระดับจังหวัด เป็นข้อมูลที่คำนวณหาค่าสำเร็จแล้วโดยกรมควบคุมมลพิษ</p> <p>- ใช้ค่าเฉลี่ยของค่าสถิติรายจังหวัดในกลุ่ม/ภาค เป็นตัวแทนค่าสถิติของกลุ่มจังหวัด/ภาคนั้นๆ</p> <p>เฉพาะวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถทำการประเมินศักยภาพของภูมิภาคและภาคได้</p>												
หน่วยวัด	คะแนน 1-100												
ความถี่ของข้อมูล	รายปี												
ข้อจำกัดของตัวชี้วัด	การวัดคุณภาพน้ำในปัจจุบันดำเนินการตรวจวัดเฉพาะแหล่งน้ำสายหลักและแม่น้ำสายสำคัญเท่านั้น ซึ่งยังไม่ครอบคลุมแหล่งน้ำทุกจุดทั่วประเทศ (บางจังหวัดจึงไม่มีข้อมูลดัชนีคุณภาพน้ำ												
แหล่งอ้างอิงข้อมูล	สำนักจัดการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ												
หมายเหตุ	ค่าสถิติของกลุ่มจังหวัด/ภาค/ภาพรวม 76 จังหวัด ที่ประมาณโดยค่าเฉลี่ยของค่าสถิติรายจังหวัดในกลุ่ม/ภาคนั้น อาจมีค่าคลาดเคลื่อนจากค่าจริงเล็กน้อย												

ยุทธศาสตร์แผนฯ 12	ยุทธศาสตร์ที่ 4: การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน
ตัวชี้วัด แผนฯ 12	สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องและนำไปใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75
ชื่อตัวชี้วัดระดับพื้นที่	22. ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น
ประเภทตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดเชิงลบ
สาขาสถิติทางการ	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
คำนิยาม ความหมาย	ปริมาณขยะมูลฝอย หมายถึง ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ให้บริการ รวมกับปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ที่ไม่มีการให้บริการ โดยมีการกำหนดนิยามเฉพาะเพื่อการวัดประเมิน ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> ● ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ให้บริการ จากการสำรวจข้อมูลโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการสำรวจปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่ (= ขยะที่เก็บขนได้ + ขยะใช้ประโยชน์ + ขยะที่ตกค้างจากการเก็บขน ● ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ที่ไม่มีการให้บริการ ได้จากการคำนวณอัตราการเกิดขยะมูลฝอย (จากการศึกษาของกรมควบคุมมลพิษ คูณด้วยจำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎรในพื้นที่ที่ไม่มีการให้บริการ
คำอธิบาย	ค่าตัวชี้วัดเพื่อประเมินสถานการณ์การเกิดขยะในแต่ละพื้นที่
การอ่านค่าตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดเป็นปัจจัยเชิงลบ ยิ่งมีค่ามากยิ่งต้องเฝ้าระวัง เนื่องจากสะท้อนให้เห็นว่าในพื้นที่ที่มีปริมาณขยะที่มาก ส่งผลกระทบต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม และสะท้อนภาวะการบริหารจัดการในการกำจัดขยะที่สูงขึ้น
วิธีการวัด สูตรคำนวณ	ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น คำนวณได้โดย ปริมาณขยะมูลฝอยทั้งหมดที่เกิดขึ้นในพื้นที่ที่ทำการสำรวจ
หน่วยวัด	ตัน
ความถี่ของข้อมูล	รายปี
ข้อจำกัดของตัวชี้วัด	-
แหล่งอ้างอิงข้อมูล	กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
หมายเหตุ	-

ยุทธศาสตร์แผนฯ 12	ยุทธศาสตร์ที่ 4: การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
ตัวชี้วัด แผนฯ 12	สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องและนำไปใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75
ชื่อตัวชี้วัดระดับพื้นที่	23. สัดส่วนขยะมูลฝอยชุมชนที่นำไปใช้ประโยชน์
ประเภทตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดเชิงบวก
สาขาสถิติทางการ	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
คำนิยาม ความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> ● ปริมาณขยะมูลฝอยที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง 1 ปริมาณขยะมูลฝอยที่มีการถูกดึงกลับไปใช้ประโยชน์ก่อนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเก็บขนไปกำจัด รวมกับ 2 ปริมาณขยะมูลฝอยที่มีการดึงกลับไปใช้ประโยชน์ในสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย และ 3 ในพื้นที่ที่ไม่มีการให้บริการ ● การนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ เป็นการนำขยะไปใช้ประโยชน์ผ่านกิจกรรมต่างๆ เช่น ผ่านการรีไซเคิล กิจกรรม Big Cleaning Day กิจกรรมทำปุ๋ยหมัก น้ำหมักชีวภาพ กิจกรรมร้านรับซื้อของเก่าสีเขียว กิจกรรมธนาคารขยะชุมชน ธนาคารขยะโรงเรียน ศูนย์รีไซเคิลชุมชน กิจกรรมขยะแลกไข่ ขยะแลกของ กิจกรรมตลาดนัดมือสอง การนำขยะมูลฝอยมาผลิตพลังงานไฟฟ้าและเชื้อเพลิงทดแทน เป็นต้น รวมทั้งปริมาณขยะรีไซเคิลที่มีการคัดแยกที่สถานที่กำจัดขยะมูลฝอย
คำอธิบาย	ตัวชี้วัดนี้เพื่อประเมินสถานการณ์การจัดการขยะชุมชนได้อย่างถูกสุขาภิบาล รวมถึงการเพิ่มมูลค่าด้วยการนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์
การอ่านค่าตัวชี้วัด	ค่าตัวชี้วัดแสดงอยู่ในรูปร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์ มีค่าอยู่ระหว่าง 0-100 โดยหากมีค่ายิ่งมากหรือเข้าใกล้ 100 มากเท่าไรยิ่งดี สะท้อนให้เห็นว่า ในพื้นที่มีกระบวนการจัดการขยะที่ดี ให้มีความสำคัญในการรีไซเคิลขยะและเพิ่มมูลค่าเพิ่มด้วยการนำขยะมาใช้ประโยชน์
วิธีการวัด สูตรคำนวณ	<p>สัดส่วนขยะมูลฝอยชุมชนที่นำไปใช้ประโยชน์ คำนวณได้โดย</p> $\frac{\text{ปริมาณขยะมูลฝอยทั้งหมดในพื้นที่ที่นำไปใช้ประโยชน์}}{\text{ปริมาณขยะมูลฝอยทั้งหมดที่เกิดขึ้นในพื้นที่}} \times 100$
หน่วยวัด	ร้อยละ
ความถี่ของข้อมูล	รายปี
ข้อจำกัดของตัวชี้วัด	-
แหล่งอ้างอิงข้อมูล	กรมควบคุมมลพิษ (รายงานสถานการณ์ขยะมูลฝอยชุมชนของประเทศไทย)
หมายเหตุ	

ยุทธศาสตร์แผนฯ 12	ยุทธศาสตร์ที่ 7 : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
ตัวชี้วัด แผนฯ 12	สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 12.94 เป็นร้อยละ 17.35 ในปี 2564
ชื่อตัวชี้วัดระดับพื้นที่	24. ปริมาณการใช้พลังงานทดแทน
ประเภทตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดปัจจัยเชิงบวก
สาขาสถิติทางการ	อื่นๆ
คำนิยาม ความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> พลังงานทดแทน หรือพลังงานทางเลือก (Alternative energy) หมายถึง พลังงานที่นำมาใช้แทนน้ำมันเชื้อเพลิงซึ่งเป็นพลังงานหลักที่ใช้กันอยู่ทั่วไปในปัจจุบัน โดยพลังงานทดแทนสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ 1 พลังงานทดแทนจากแหล่งที่ใช้แล้วหมดไป เช่น ถ่านหิน ก๊าซธรรมชาติ นิวเคลียร์ หินน้ำมัน และทรายน้ำมัน เป็นต้น และ 2 พลังงานทดแทนที่สามารถหมุนเวียนมาใช้ได้อีก เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ ลม น้ำ ชีวมวล มวลชีวภาพ เป็นต้น ซึ่งพลังงานทดแทนประเภทที่สามารถหมุนเวียนมาใช้ได้อีกเป็นพลังงานที่ได้รับความสนใจเนื่องจากสามารถช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนแหล่งพลังงานในอนาคต และสามารถช่วยลดปัญหาด้านมลพิษได้อีกด้วย ปริมาณการใช้พลังงานทดแทนในรายงานนี้ เป็นข้อมูลปริมาณการใช้แก๊สโซฮอล์อี 10 ออกเทน 91, 95, อี 20 และ อี 85 ซึ่งเป็นพลังงานที่ผลิตจากการผสมระหว่างเชื้อเพลิงชีวภาพ (เอทานอล และน้ำมันเบนซินพื้นฐาน ซึ่งแก๊สโซฮอล์ถือเป็นพลังงานทดแทนหรือพลังงานทางเลือกที่ได้รับความนิยมใช้อย่างแพร่หลายในประเทศไทย
คำอธิบาย	ตัวชี้วัดเพื่อประเมินสถานการณ์ปริมาณการใช้พลังงานทางเลือกเพื่อทดแทนพลังงานเดิมที่มีราคาสูงและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมไปถึงสามารถสะท้อนให้เห็นความสามารถในการเข้าถึงพลังงานทดแทนของแต่ละพื้นที่ เพื่อประโยชน์ต่อหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในการวางแผนนโยบายรณรงค์ส่งเสริมให้มีการใช้พลังงานทดแทนเพิ่มมากขึ้น
การอ่านค่าตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดยังมีค่ามากสะท้อนว่าในพื้นที่นั้นให้ความสำคัญและนิยมใช้พลังงานทดแทน รวมทั้งสามารถสะท้อนได้ว่าพื้นที่นั้นสามารถเข้าถึงพลังงานทดแทนได้โดยง่าย
วิธีการวัด	ปริมาณการใช้พลังงานทดแทน คำนวณได้โดย
สูตรคำนวณ	ผลรวมปริมาณการใช้พลังงานทดแทน (E10, E20, E85) ทั้งหมดในพื้นที่ ในปีที่เกี่ยวข้องข้อมูล - ค่าสถิติที่ใช้ในการประเมินศักยภาพระดับพื้นที่ เป็นข้อมูลที่คำนวณหาค่าสำเร็จแล้วโดย สสช.
หน่วยวัด	พันลิตร
ความถี่ของข้อมูล	รายปี
ข้อจำกัด/ข้อพิจารณา	<ul style="list-style-type: none"> เป็นข้อมูลเฉพาะปริมาณการใช้พลังงานทดแทนประเภทแก๊สโซฮอล์ ซึ่งยังไม่ครอบคลุมปริมาณการใช้พลังงานทดแทนทุกประเภท ควรพิจารณาควบคู่กับปริมาณการใช้พลังงานทดแทนประเภทอื่นๆ รวมถึงโครงสร้างเศรษฐกิจและประเภทธุรกิจในพื้นที่เพื่อทราบถึงพฤติกรรมในการใช้พลังงาน
แหล่งอ้างอิงข้อมูล	กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน รวบรวมโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ
หมายเหตุ	-

ยุทธศาสตร์แผนฯ 12	ยุทธศาสตร์ที่ 4: การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
ตัวชี้วัด แผนฯ 12	พื้นที่และมูลค่าความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้งมีแนวโน้มลดลง
ชื่อตัวชี้วัดระดับพื้นที่	25 สัดส่วนหมู่บ้านที่ประสบอุทกภัย และภัยแล้ง
ประเภทตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดเชิงลบ อ่านค่าผกผัน (ค่ามากยิ่งต้องเฝ้าระวัง)
สาขาสถิติทางการ	ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
คำนิยาม ความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> • อุทกภัย หมายถึง ภัยหรืออันตรายที่เกิดจากภาวะน้ำท่วม ซึ่งภาวะดังกล่าวอาจเกิดขึ้นจากการที่น้ำทะเลหรือน้ำในแม่น้ำลำคลองมีระดับสูงชันมากกว่าปกติหรืออาจเกิดจากการที่มีฝนตกหนักติดต่อกันเป็นระยะเวลาอันยาวนานทำให้น้ำฝนไหลบ่าจากภูเขาหรือที่สูงลงมายังพื้นราบที่อยู่ด้านล่าง หรืออาจเกิดจากการที่น้ำฝนที่ตกลงมาในปริมาณมากไม่สามารถระบายหรือไหลออกจากพื้นที่นั้น ๆ ได้ทันท่วงที ทำให้ระดับน้ำฝนที่เจิ่งนองอยู่ตามพื้นมีระดับสูงชันเกิดเป็นภาว่น้ำท่วมขัง ส่งผลให้เกิดความสูญเสียแก่ชีวิตและทรัพย์สิน ลักษณะของอุทกภัยแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ น้ำท่วมฉับพลัน และน้ำท่วมแบบค่อยเป็นค่อยไป • ภัยแล้ง หมายถึง ภัยที่เกิดจากการขาดแคลนน้ำในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเป็นเวลานาน จนก่อให้เกิดความแห้งแล้ง และส่งผลกระทบต่อชุมชน ส่วนใหญ่เกิดจากฝนแล้งและทิ้งช่วง ซึ่งฝนแล้งเป็นภาวะปริมาณฝนตกน้อยกว่าปกติหรือฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล
คำอธิบาย	ตัวชี้วัดนี้เพื่อประเมินสถานการณ์ผลกระทบจากการเกิดอุทกภัยและภัยแล้ง ซึ่งเป็นภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นได้บ่อยในประเทศไทย เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ รวมไปถึงจัดระบบป้องกันและเตือนภัยล่วงหน้า
การอ่านค่าตัวชี้วัด	ค่าตัวชี้วัดอยู่ในรูปร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์ มีค่าอยู่ระหว่าง 0-100 โดยเป็นตัวชี้วัดเชิงลบซึ่งอ่านค่าแบบผกผัน คือหากมีค่ามากหรือเข้าใกล้ 100 เท่าไรยิ่งต้องเฝ้าระวัง เนื่องจากแสดงให้เห็นว่าหมู่บ้านในพื้นที่ส่วนใหญ่ประสบปัญหาอุทกภัยและหรือภัยแล้ง ซึ่งควรวิเคราะห์เพิ่มเติมว่าภัยที่ประสบเป็นภัยประเภทใด รวมทั้งพิจารณาร่วมกับจำนวนครั้งในการเกิดภัย เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีการประสบภัยซ้ำซาก เช่น บางพื้นที่ประสบภัยต่อเนื่องทุกปี หรือในรอบปีมีการประสบภัยหลายครั้ง หรือบางพื้นที่ประสบทั้งอุทกภัยและภัยแล้ง เป็นต้น
วิธีการวัด	สัดส่วนหมู่บ้านที่ประสบอุทกภัย และภัยแล้ง คำนวณได้โดย
สูตรคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนหมู่บ้านที่ประสบอุทกภัยและหรือประสบภัยแล้งในรอบปีหนึ่งๆ (แห่ง)}}{\text{จำนวนหมู่บ้านทั้งหมดในพื้นที่ (แห่ง)}} \times 100$
หน่วยวัด	ร้อยละ
ความถี่ของข้อมูล	รายปี
ข้อจำกัด/ข้อพิจารณา	ควรพิจารณาควบคู่กับสถิติจำนวนครั้งในการเกิดภัยในแต่ละพื้นที่ เนื่องจากมีหลายหมู่บ้านที่ประสบทั้งอุทกภัยและภัยแล้ง และในรอบปีอาจประสบภัยมากกว่าหนึ่งครั้ง
แหล่งอ้างอิงข้อมูล	หนังสือสถิติสาธารณสุข ส่วนวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ ศูนย์อำนวยการบรรเทาสาธารณภัย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
หมายเหตุ	na หมายถึง ไม่มีรายงานการเกิดภัยในพื้นที่